

Camí ramader de Marina

Castellet i la Gornal

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Castellet i la Gornal
Alçada: 393

Coordenades:

Latitud: 41.28118
Longitud: 1.68961
UTM Est (X): 390263
UTM Nord (Y): 4570799

Classificació

Número de fitxa 08058 - 252
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Alguns trams del camí s'han perdut.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic/Lúdic/Cultural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Castellet i la Gornal
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dv., 26/05/2023 - 11:39

Descripció

El camí o carrerada de Marina té un recorregut de 230 km travessant Catalunya de nord a sud; des de la Cerdanya fins a la platja de Marina del Penedès. El camí transcórrer des de Puigcerdà on es bifurca en dos ramals paral·lels que s'uneixen a l'alçada de Manresa. D'aquí segueix cap el sud passant per Martorell, el Bruc, Piera, Sant Quintí de Mediona fins a Santa Margarida i els Monjos. Des d'aquest punt s'endinsa dins el terme de Castellet i la Gornal passant per dins el Parc de Foix, per la zona del Pujol de Romagosa. D'aquí es dirigeix cap a Vilanova i la Geltrú fins arribar a la platja. En algun tram la carrerada conserva els murs laterals realitzats amb pedra seca que delimitaven la zona de trànsit, amb una amplada de 80 cm. Algun tram dels murs conservats han estat refets.

Observacions:

Camí ramader que engloba diferents carrerades

Història

Al Diplomatarí del monestir de Santa Maria de Poblet apareix documentat l'any 1055 amb el nom de via peccorad de Ceguiolas (via pecuària de les Gunyoles), coneguda a la zona del Pirineu amb el nom de camí de Marina o bé com la Cañada real de la Sardanya a la zona del litoral. Les carrerades o vies pecuàries són vies per on discorre tradicionalment el trànsit ramader tant en desplaçaments de caire local (diaris o transtermitans), com en desplaçaments de caire regional (transhumants). Aquests moviments tenen dos motius principals: o bé per buscar les pastures dins del mateix vall on viu el ramat o bé, per desplaçar el ramat per aprofitar conreus i guarets. La transhumància té els seus orígens a l'època preromana i romana però no és fins el segle XII que es comença a organitzar la seva pràctica i en conseqüència la creació de la xarxa de camins estable i segura que permetés el trànsit del ramat entre la plana i la muntanya. A partir del segle XVI l'activitat de la ramaderia transhumant comença a prendre importància a nivell social degut a la producció de llana i de carn. Aquesta activitat es va mantenir fins a finals del segle XVIII i començaments del XIX, quan l'activitat transhumant dona un pas enrere que es va prolongar fins el segle XX.

Bibliografia

AAVV. (2010). Camins ramaders i transhumància a Catalunya. Recomanacions i propostes. Lleida: Fundació món rural.

ROVIRA, J; MIRALLES, F.(1999): Camins de transhumància al Penedès i al Garraf. Aproximació a les velles carrerades per on els muntanyesos i els seus ramats baixaven dels Pirineus a la marina. Associació d'Amics dels Camins Ramaders. Vilafranca del Penedès.

Enllaços d'interès:

<https://camiramaderdemarina.cat/un-cami-dacollida-hivernal-les-cases-dhivernada/>

